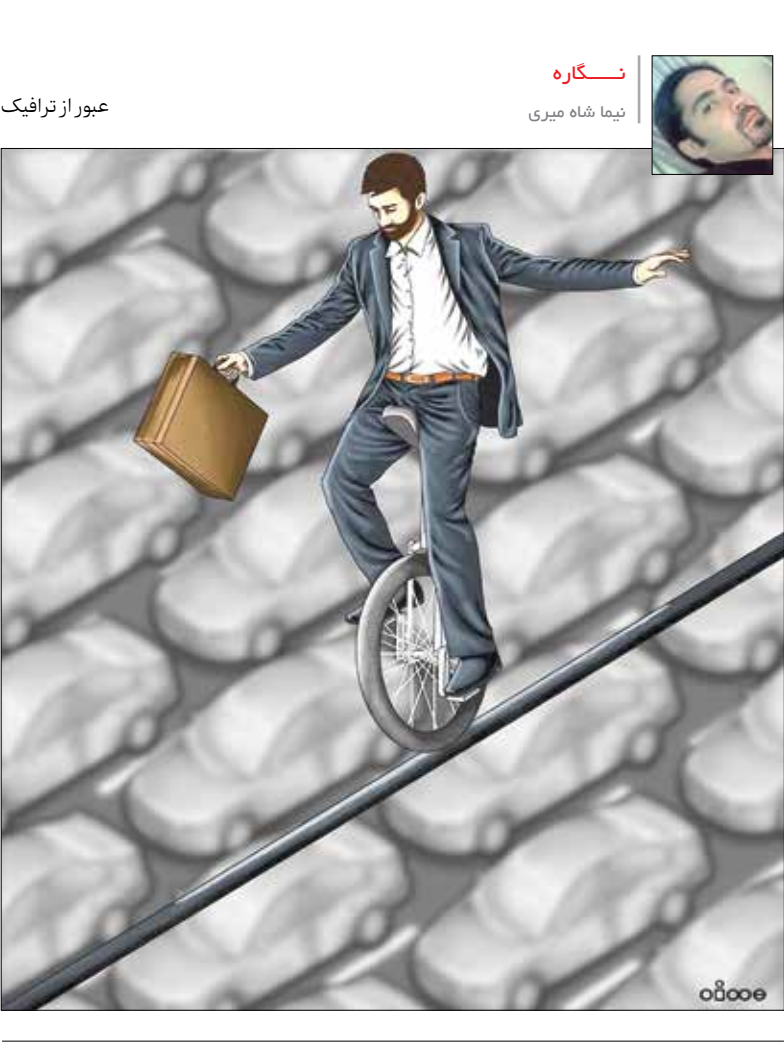

<div><div> </div></div> <div>تلفن: ۸۸۷۶۱۷۴۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۴۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ پایمکت: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸ مصدوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰</div> <div>چاپ: شرکت چاپ جام‌چم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی/ چاپخانه جام‌چم پرنتر برنا</div> <div>سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)</div> <div>انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲ http://irannewsaper.ir</div>	
<p>اذان ظهر ۱۳/۰۱ اذان مغرب ۲۰/۱۹ نیمه شب شرعی ۰۴/۱۲ اذان صبح فردا ۴/۲۵ طلوع آفتاب فردا ۶/۰۲</p>	

امام جعفر صادق(ع) :مصلحت زندگی و معاشرت اجتماعی، به پیمانه‌های پر می‌ماند که دوسوم آن هوش و زیرکی، و یک‌سومش نادیده گرفتن و تجاهل است.	
سخن روز	

نگاره

نیما شاه میری

دشت برچی

فاجعه تلخ دشت برچی افغانستان و کشته شدن دختران دانش آموز در حمله تروریستی همچنان مسأله‌ای است که مورد توجه کاربران قرار دارد. بخصوص با آغاز مراسم تدفین این دختران، تصویری از اعلامیه فوت یکی از این دختران بازنشر می‌شود که در آن پدرش هزینه مراسم پادبود را به تحصیل دختران اختصاص داده‌است و کاربران آن را ادامه راه دختران دانش آموز شهید می‌دانند والبته همچنان همدردی با مردم افغانستان و ابراز انزجار از تروریست‌ها هم ادامه دارد: «دخترشان را از دست دادند اما می‌گویند ما از میان خون و خاکستر برمی‌خیزیم، اگر یک نفر دانش آموز ما را به شهادت برسانید ما دست پنج نفر را گرفته و وارد مکتب‌ودانشگاه می‌کنیم، این فقط متن اطلاعاتیه یک خانواده داغدار نیست این مانفست تمام کسانی است که با جهل می‌جنگند»، «پدر مدینه لعلی برای من چهره ماندگار افغانستانه. بعد از این داغ سنگین استوار موند و کوتاه نیومد. بعد از چند سال هم هربرایا بر دیدن تصویر مدینه گریهام می‌گیره. یادش همیشه جویبدان، «جائورانی که مدرسه دخترانه رو در کابل با ده‌ها کودک منفرج کردند، برای عبد فطر آتش پس اعلام کردند»، «زنان و دخترانی که برای حقوق اجتماعی خود می‌جنگند و پدران و مردانی که مانند کوه پشت آنها می‌ایستند، خار چشم جانوران بنبادگا

دعوی فوتبالی

درگیری‌هایی که پس از بازی فوتبال بین تیم‌های پرسپولیس و سپاهان رخ داد از حواشی فوتبالی بود که طرفداران فوتبال را در شبکه‌های اجتماعی به تکیاو انداخت. عکس‌ها و فیلم‌های این درگیری بازنشر می‌شدند و دیروز بیشتر کاربران رای کمیته انضباطی را درباره این بازی و متخلفانش پیش‌بینی می‌کردند که در آستانه دربی حساس تر شده‌است: «بازی پرسپولیس و سپاهان، هر اتفاقی که برای جریمه و محرومیت لازمه رو داشته‌ظاهر تنها چیزی که برای اعمال این محرومیت‌ها وجود ندارد، عدالت‌ه.بررسی سریع وعادله‌نا ماجرا، قطعا منجر به محرومیت بعضی از بازیکنان دو نیم میشه، اما بعیده همچین اتفاقی قبل از دربی بیفته»، «آن روزی که سپاهانی‌ها برابر پرسپولیس حاشیه و درگیری ایجاد نکنند، عیده»، «در درگیری بازی پرسپولیس و سپاهان طبق مقررات در محل رفت و آمد اعضا دو تیم به تونل منتهی به رختکن، اصحاب رسانه حق حضور ندارند چه برسد به اینکه در مسیر حرکت بازیکن پس از مسابقه به رختکن قرار بگیرند»، «درگیری بازیکنان پرسپولیس و سپاهان با توجه به فیلم و عکس‌های موجود و احکام قبلی صداره از کمیته انضباطی منجر به محرومیت چند بازیکن خواهد شد واین محرومیت از بازی بعدی دو تیم باید اعمال شود و طبق ماده ۱۰۰ آیین نامه فدراسیون فوتبال به منظور اجرای عدالت و

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۴۰
نمابر: ۸۸۷۶۱۲۴۴
ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پایمکت: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳
روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
مصدوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

<div><div> </div></div> <div>تلفن: ۸۸۷۶۱۷۴۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۴۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ پایمکت: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸ مصدوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰</div> <div>چاپ: شرکت چاپ جام‌چم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی/ چاپخانه جام‌چم پرنتر برنا</div> <div>سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)</div> <div>انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲ http://irannewsaper.ir</div>	
---	--

اذان ظهر ۱۳/۰۱ | اذان مغرب ۲۰/۱۹ | نیمه شب شرعی ۰۴/۱۲ | اذان صبح فردا ۴/۲۵ | طلوع آفتاب فردا ۶/۰۲

امام جعفر صادق(ع) :مصلحت زندگی و معاشرت اجتماعی، به پیمانه‌های پر می‌ماند که دوسوم آن هوش و زیرکی، و یک‌سومش نادیده گرفتن و تجاهل است.	
---	--

تحف‌العقول،ص۳۵۹

لیلی رشدی:اجرای تئاتر در فضای باز راهکاری برای رفع نگرانی مردم

هرچند سالن‌های تئاتر بازشده ولی شاید اجرای تئاتر در داخل سالن، موفقیت‌آمیز نباشد. زیرا همچنان این احتمال وجود دارد که تماشاگران برای حضور در سالن دچار وحشت باشند و آثار نمایشی از نظر اقتصادی شکست بخورند. اجرا در فضای مجازی حس تئاتر را ندارد و بیشتر از سرناچاری است. بنابراین بهترین راه، اجرای تئاتر در فضای باز است زیرا هم حس زنده بودن تئاتر را دارد و هم گروه و تماشاگر، با آرامش نسبی حضور پیدا می‌کنند و از بودن در یک مکان بسته هراس ندارند. در پنج، شش ماه آینده که شرایط آب و هوایی اجازه اجرای تئاتر در فضاهای باز را می‌دهد، خوب است نهادهای مرتبط زمان را غنیمت بدانند و هر چه زودتر خودشان برای تجهیز یکسری از فضاهای باز وارد عمل شوند و گروه‌های نمایشی را دعوت به کار کنند.

بخشی از گفته‌های این بازیگر تئاتر با ایبستا

سینما شاید ناتوان شود اما نمی‌میرد

آن را پیش‌بینی کرد و بستگی به روند آن شیب دارد؛ بستگی به این مسأله دارد که آیا رسانه‌های دیگری تا آن زمان وارد دنیای سرگرمی‌های مردم می‌شوند و در رقابت با سینما قرار می‌گیرند که مخاطب‌های سینما را کمتر کنند یا نه؟

اکتون در دوره‌ای هستیم که رسانه‌ها بسیار سریع تغییر و تحول پیدا می‌کنند و رسانه‌های جدید مخاطبان زیادی به خود جذب می‌کنند، به همین دلیل مخاطبان رسانه سینما که برای ما رسانه‌ای سنتی محسوب می‌شود بین رسانه‌های دیگر تقسیم‌شوند. کما اینکه پیش از کرونا هم آنقدر مخاطبان تقسیم شدند که برای سینما ۲۲ درصد مخاطب بیشتر باقی نماند. مگر اینکه در تولید فیلم و سینمایی ما تغییرات اساسی رخ دهد و به‌طور مثال آنقدر تکنولوژی جدید و به روز داشته باشیم و قدرت اقتصادی‌مان در سینما تقویت شود که فیلم‌هایی بسازیم که تماشا می‌تواند آن‌ها تنها در سالن‌های سینما معنا داشته باشد ولذتبخش باشد که این مسأله بستگی به سیاستگذاری‌ها و تلاش‌های اهالی سینما دارد. اما باید گفت که اگر همین وضع فعلی را درنظر بگیریم با فیلم‌هایی که اکتون در سینمای ایران تولید می‌شود در کوتاه مدت اتفاق خاصی نخواهد افتاد و در بلندمدت مخاطبان سینما حاکتر به

همان مقداری که پیش از کرونا بوده برسد، یعنی همان ۲۲ درصد. اما باید این مسأله را هم درنظر گرفت که این به معنای مرگ سینما نیست، سینما شاید ناتوان شود اما نمی‌میرد. نه تنها سینما که تمام رسانه‌ها این ویژگی را دارند که حذف نمی‌شوند، اما قدرت‌شان در رقابت با یکدیگر کم و زیاد می‌شود. قدرت گرفتن در این شرایط، مشروط به این است که هر رسانه چقدر پتانسیل پیشرفت داشته باشد و چقدر به آن پیشرفت مورد انتظار برای خودش دست پیدا کند که البته بخش زیادی از دستیابی به این پیشرفت به سیاستگذاری‌ها و حمایت‌های اقتصادی از رسانه‌ای چون سینما وابسته‌است.

سینما از زمان شیوع بیماری کرونا مانند بسیاری از بخش‌های دیگر هنر دچار تعطیلی شد و سالن‌های سینما به دلیل رعایت پروتکل‌ها و با آغاز یک‌های مختلف این بیماری بسته شدند. اکنون که سینماها بازگشایی شده این سؤال مطرح می‌شود که سینما برای همیشه از این مسأله به لحاظ جذب مخاطب آسیب دیده‌است یا اینکه می‌تواند دوباره به روزهای پیش از کرونا بازگردد؟

مسأله اینجااست که سینما پیش از آغاز بحران کرونا هم حداکثر ۲۲ درصد مخاطب داشت. اکنون هم باید درنظر گرفت همانطور که تعطیلی سینما به دلیل شیوع کرونا بتدریج اتفاق افتاد و سالن‌ها کم‌کم که تعطیل شدند، بازگشت آن به زندگی مردم هم حتماً بتدریج خواهد بود. اکنون که سالن‌های سینما بازگشایی شده‌اند مطمئناً سالن‌ها پر نمی‌شود، چون هنوز خطر و تهدید وجود دارد و هنوز بسیاری از مردم پروتکل‌ها را رعایت می‌کنند و برای انجام کارهای غیرضروری از خانه بیرون نمی‌روند. سینما هم

در سبب استفاده فرهنگی مردم با وجود فضای مجازی و امکاناتش، جزو غیر ضروری‌هاست مگر برای عده‌ای که اهل هنر باشند و به‌علت تعلق به دنیای سینما علاقه داشته باشند فیلم‌ها را تنها در سالن‌های سینما ببینند. به‌همین دلیل طبیعی است که در ابتدای بازگشایی سالن‌های سینما شاهد استقبال مردم نباشیم اما بتدریج و در طول زمان و با تزریق واکسن و آسوده خاطر شدن مردم، این روند، شیب رو به بالایی طی می‌کند تا به همان میزان ۲۲ درصد مخاطب برسد. اینکه آیا پس از این دوران مخاطبان سینما بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

داغ دختران افغان

سال‌ها پیش در روزنامه «تهران امروز» همکار محترمی در بخش بین‌الملل داشتم که افغان بود. آقایی حدود پنجاه ساله، آرام و مسلط به زبان انگلیسی که برخلاف اغلب ما روزنامه‌نگارها که اهل گپ و گفت‌وگو هستیم، معمولاً ساکت و سرش به کار خود گرم بود. میز گروه فرهنگ و هنر آن روزنامه که یکی از بزرگترین میزها و شلوغ‌ترین سرویس‌ها بود کنار میز بخش بین‌الملل قرار داشت و آن همکار معمولاً از صبح، سر و صدا و حرف‌های ما را می‌شنید و گاهی نسبت به بعضی موضوع‌گیری‌ها و بحث‌ها واکنش نشان می‌داد. روزی با دوستان درباره فیلم «بمانی» (داریوش مهرجویی) صحبت می‌کردیم، فیلمی تلخ و تکان دهنده درباره وضعیت دختران

و زنان در بخشی از ایران، آن‌ای که خونسوری زنان به یک سنت و عادت یا شاید روشی معترضانه علیه بی‌عدالتی تبدیل شده‌است. «بمانی» فیلمی محبوب در کارنامه مهرجویی نیست، اما اثری است که تماشایش می‌تواند زوایایی تاریک و هولناک از زندگی زنان در این مناطق را عیان کند. آن روز، حرف بعضی از ما این بود که «بمانی» درباره همه زنان ایرانی نیست، زنان موفق، تحصیلکرده و زنانی که خوشنود مردانه را تجربه کرده‌اند، بخشی از این جامعه هستند که معمولاً کمتر درباره‌شان صحبت می‌شود. گویا ساختار مدرسارل نمی‌خواهد تصویر زن قوی و مستقل در جامعه تکثیر شود. آقای همکار افغان (که متأسفانه نامشان از یادام رفته) وارد بحث شد و به نکته جالبی اشاره کرد. او سر صحبت را با حرف زن در درباره دخترش که در انگلستان زندگی می‌کرد، شروع کرد و بعد به یادمان آورد که وضعیت زنان در ایران با اغلب کشورهای منطقه تفاوت فاحش دارد. او می‌گفت تعجب می‌کند زنان ایرانی با وجود جایگاه خاصی که در زندگی خانوادگی و اجتماعی دارند، معمولاً ناراضی هستند و حقوقی بیشتر مطالبه می‌کنند. او گفت زنان در کشورهای عربی و افغانستان وضعیتی رفتارنگیز دارند، اما به اندازه زنان ایرانی از شرایط شان شکایت نمی‌کنند. بحث آن روز با احترام به همکارمان طولانی نشد، اگرچه ما مخالف دیدگاهش بودیم و می‌دانستیم که با وجود پیشرفت زنان در جامعه، هنوز تبعیض و بی‌عدالتی در بخش‌های مختلف زندگی ما جاری است، حتی اگر به‌عنوان روزنامه‌نگار در فضایی کار و زندگی کرده باشیم که این موضوع را کمتر لمس کرده‌ایم.

خبر حادثه تروریستی کابل و مرگ دردناک دختران در مدرسه، مرا به یاد حرف‌های آن روز انداخت. در تمام این سال‌ها که زنان سرزمین ما برای احقاق حقوقشان تلاش کرده‌اند، گاهی موفق و گاه شکست خورده‌اند، در سال‌هایی که دوشادوش مردان جنگیده‌اند یا با امید به اصلاح، حرکتی فرهنگی یا اجتماعی را پیگیری کرده‌اند زنان افغان علاوه بر مشکلات فرهنگی، بحران‌های سیاسی مختلف را تجربه کرده‌اند. زنان و کودکان مظلوم افغان، سال‌هاست روی آرامش را ندیده‌اند. جنگ‌ها از پی هم آمد و خشونت نهادینه شده را تندتر کرده‌است. گاهی داعش، گاهی طالبان و گاهی سنت، حرکت آنها به سمت آراش، شادی و رفاه را مسدود کرده‌است. به خون غلتیدن دختران دانش آموز در یک حادثه تروریستی خشونت‌بار، تیر خلاصی است به جامعه زنان افغان که می‌گوشتند در دل تاریکی و تبوت، راهی به روشنی پیدا کنند. این روزها چهره‌ها در واکنش به این تراژدی از عزم راسخ زنان افغان برای آموزش و رشد سخن می‌گویند، اما متأسفانه این مسیر صعب‌العبور و مشکلات بسیار بزرگ است. زنان و دختران افغان با وجود استعداد و توانایی‌هایشان برای رسیدن به ساده‌ترین حقوق انسانی در خون خود می‌غلتنند و این یک حقیقت انکارناشدنی است.

یادداشت

انعم راودراد استاد علوم ارتباطات اجتماعی و جامعه‌شناسی هنر

دلیل شیوع کرونا بتدریج

اتفاق افتاد و سالن‌ها کم‌کم که تعطیل شدند، بازگشت آن به زندگی مردم هم حتماً بتدریج خواهد بود. اکنون که سالن‌های سینما بازگشایی شده‌اند مطمئناً سالن‌ها پر نمی‌شود، چون هنوز خطر و تهدید وجود دارد و هنوز بسیاری از مردم پروتکل‌ها را رعایت می‌کنند و برای انجام کارهای غیرضروری از خانه بیرون نمی‌روند. سینما هم

در سبب استفاده فرهنگی مردم با وجود فضای مجازی و امکاناتش، جزو غیر

ضروری‌هاست مگر برای عده‌ای که اهل هنر باشند و به‌علت تعلق به

دنیای سینما علاقه داشته باشند فیلم‌ها را تنها در سالن‌های سینما ببینند.

به‌همین دلیل طبیعی است که در ابتدای بازگشایی سالن‌های سینما شاهد استقبال مردم نباشیم اما بتدریج و در طول زمان و با تزریق واکسن و آسوده خاطر شدن مردم، این روند، شیب رو به بالایی طی می‌کند تا به همان میزان ۲۲ درصد مخاطب برسد. اینکه آیا پس از این دوران مخاطبان سینما بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان

بیش از آن ۲۲ درصد خواهند شد یا کمتر، مسأله‌ای نیست که اکنون بتوان